

РЕШЕНИЕ

№ 5177

гр. София, 07.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5642** по описа за **2020** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С Решение от 25. 02. 2020 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 108 състав по НАХД № 13715 / 2019 г., е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 19-4332-013667 от 29. 07. 2019 г., издадено от началника на сектор в отдел „Пътна полиция” (ОПП) – СДВР, с което на М. Ю. С. за нарушение по чл. 174, ал.3, предложение 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание “лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца” и „глоба” в размер на 2000 лева.

В подадената от М. С., чрез адв П., касационната жалба се навеждат доводи за необоснованост и незаконосъобразност на съдебното решение, предмет на настоящата проверка. Посочва, че районния съд не е съобразил и възприел правилно изложената пред него фактическа обстановка, относно мястото и времето на извършеното нарушение, с което е нарушено правото на защита на наказаното лице.

В съдебното заседание касатора, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. П., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът редовно призован не се представлява.

Представителят на Софийската градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1

от АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледани по съществото на спора, касационната инстанция намира, че същата е неоснователна по следните съображения:

За да постанови решението си, въззивния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите К. и И. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Административен съд София – град, XV – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Установено е, че на 18. 07. 2019 г., около 17.15 часа, в [населено място] по [улица], с посока от [улица]към [улица]и до № 182, жалбоподателят М. С., управлявал лек автомобил „Ауди” с ДК [рег.номер на МПС] , като при извършена проверка водача отказва да бъде изпробван с техническо средство D. С. 3000 за наличие на наркотични вещества. Издаден е талон за медицинско изследване № 0026906 за ВМА, но водача отказал да го получи.

Поради наличието на наркотични вещества у водача, които същият предал доброволно на органите на МВР, С. е заведен във 02 РУ-СДВР, където му била издадена заповед за задържане на лице.

На същата дата - 18. 07. 2019 г. на жалбоподателя бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, в който нарушението било квалифицирано, като такова по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 19-4332-013667 от 29. 07. 2019 г. от началник сектор в отдел „Пътна полиция” - СДВР.

Описаната фактическа обстановка е потвърдена от актосъставителя Б. К. и свидетеля Д. И.. Показанията им са кредитирани от въззивния съд като ясни, убедителни и съответстващи на приложените и приети от съда на осн. чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН писмени доказателства. Събраният доказателствен материал чрез показанията на полицаите, подкрепя изложеното в АУАН.

Въз основа на така събраните доказателства, СРС е направил извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Приел е, че в хода на административно- наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. По същество на спора въззивния съд е изложил съображения, че административнонаказателната отговорност на М. С. е ангажирана правилно, като наказващият орган е отчел обществената опасност на конкретното нарушение.

Решението на въззивния съд е правилно.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост е установил фактическата обстановка, въз основа на задълбочено и подробно изследване и анализ на свидетелските показания и приложените писмени доказателства, които потвърждават фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са изводите на СРС, че АУАН и издаденото въз основа на него НП съдържат всички изискуеми съгласно ЗАНН реквизити. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН е посочена нормата,

която е нарушена – чл. 174, ал. 3 от ЗДвП: „Водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от 2 години и глоба 2000 лв.“ Хипотезата на посочения за нарушен текст от ЗДвП е доказана от събраните свидетелски показания и писмени доказателства. Нарушителят е разбрал в извършването на какво нарушение е обвинен, поради което не е нарушено правото му на защита.

Доводите на жалбоподателя, залегнали в касационната жалба за допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на АУАН, респ. на НП и в този смисъл, пропуск от страна на въззивния съд да изследва същите, настоящия касационен състав не споделя.

Установената фактическа обстановка осъществява от обективна и субективна страна нарушението по чл. 174, ал.3 от ЗДвП, предмет на административнонаказателното обвинение. Касаторът е управлявал МПС и към момента на поканата да бъде проверен с техническо средство за употреба на наркотични вещества, но е отказал.

Противно на доводите в касационната жалба, правилно е установено както времето, така и мястото на извършеното нарушение, които са коректно посочени в АУАН и в НП. Доколкото субект на нарушението е само водач на моторно превозно средство, правилно е посочено мястото и часът за спирането му за проверка. Фактът, че у водача са намерени наркотични вещества и се наложило издаването на заповед за задържането му и отвеждането му във 2 РУ-СДВР, където именно е направен опит за тестването му за наркотици, който С. отказва, не променя нито мястото, нито времето на извършеното нарушение.

В конкретния случай, закона не изисква да бъде установена употребата на упойващи вещества (нещо което няма и как да стане след като водача отказва), а единствено и достатъчно условие е, да бъде налице отказ на съответния водач да се подложи на проверка или не изпълни предписание за медицинско изследване. Доколкото лицето е било спряно на [улица]около 17.15 часа, именно в качеството му на водач на МПС, коректно е посочено мястото на нарушението, независимо, че отказът да бъде тестван е станал на друго място и в по-късен момент.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че при правилно установена фактическа обстановка, районният съд е постановил законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, XV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решението от 25. 02. 2020 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 108 - ми състав по НАХД № 13715 / 2019 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.